

๖. การถ่ายทอดความรู้ความสามารถด้านวรรณกรรม

- ถ่ายทอดโดยการบรรยายเมื่อได้รับเชิญจากสถาบันต่างๆ
- ถ่ายทอดโดยการตั้งวงเสวนาในหมู่ผู้ร่วมงาน และมิตรสหาย
- ถ่ายทอดโดยการให้ความรู้แก่ผู้สนใจทั่วไปที่มาขอคำแนะนำด้วยตนเองบ้าง ขอให้ช่วยแก้ไขปรับแต่งผลงานที่สร้างขึ้นมาบ้าง
- ถ่ายทอดโดยการเปิดอบรมหลักการแต่งคำประพันธ์เป็นวิทยาทานแก่ผู้สนใจ และนำผลงานชิ้นต่างๆ มาอธิบายเป็นตัวอย่าง

นั้นหรือเปล่า ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลประกอบ แต่ก็มิได้แปลว่าจะต้องบรรยายเหตุการณ์นั้นๆ ลงไปในบทอาศิริ วาทด้วยเสมอไป

๒) แต่งเสร็จ ทั้งระยะ (ที่เรียกว่าเก็บลิ้ม) ไว้เล็กน้อย แล้วแก้ไขก่อนจะส่งไปให้กองบรรณาธิการ

การเผยแพร่ผลงาน / การนำผลงานออกไปเผยแพร่ต่อสาธารณชน

ลงพิมพ์เผยแพร่ในนาวิกศาสตร์ นิตยสารรายเดือนของกองทัพเรือ ตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ จนถึง ปี ๒๕๔๔ อาศิริวาทบางบทได้รับการตัดตอนไปเป็นบทขับร้องถวายพระพร โดยกองดุริยางค์ทหารเรือ โดยนำไปเผยแพร่ทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์ ในโอกาสต่างๆ ด้วย

การถ่ายทอดผลงานให้ผู้อื่น

พยายามฝึกหัดและเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานรุ่นหลังได้แสดงฝีมือบ้าง การฝึกหัดใช้วิธีมอบหมายให้ แต่งแทน แล้วเป็นผู้ตรวจแก้ไขให้ โดยพยายามอธิบายถึงหลักการและเหตุผลว่า ทำไมจึงต้องเปลี่ยนแปลงคำนั้น ใหม่ หรือทำไมจึงสมควรจะลืมนำข้อความในวรรคนี้ไปรวมกับวรรคโน้น ดังนี้ เป็นต้น

คุณค่า ประโยชน์ และความสำคัญของผลงาน

บทอาศิริวาทของ นาวาเอก ทองย้อย แสงสินชัย ที่ลงพิมพ์ในนาวิกศาสตร์นั้น เป็นสีสันอย่างหนึ่งของนาวิกศาสตร์ เป็นที่กล่าวขานในหมู่ผู้อ่านว่า แต่งดี อ่านราบรื่น ใช้ถ้อยคำง่ายๆ แต่มีความหมายและสื่อถึงความรู้สึกที่ลึกซึ้ง จนเป็นที่ขอมยกให้ว่า ถ้าต้องการบทอาศิริวาทในนามกองทัพเรือ ก็ต้องมอบหมายให้นาวาเอกทองย้อยเป็นผู้แต่ง

บทอาศิริวาทเหล่านี้นอกจากจะมีคุณค่าในฐานะเป็นเครื่องแสดงถึงความจงรักภักดี และชื่นชมพระบารมีแล้ว ยังมีความสำคัญในฐานะที่เป็นบทบันทึกเรื่องราวเหตุการณ์เกี่ยวกับบุคคลสำคัญ และวันสำคัญของแผ่นดินอีกด้วย

๖. การถ่ายทอดความรู้ความสามารถด้านวรรณกรรม

- ถ่ายทอดโดยการบรรยายเมื่อได้รับเชิญจากสถาบันต่างๆ
- ถ่ายทอดโดยการตั้งวงเสวนาในหมู่ผู้ร่วมงาน และมิตรสหาย
- ถ่ายทอดโดยการให้ความรู้แก่ผู้สนใจทั่วไปที่มาขอคำแนะนำด้วยตนเองบ้าง ขอให้ช่วยแก้ไขปรับแต่งผลงานที่สร้างขึ้นมบ้าง
- ถ่ายทอดโดยการเปิดอบรมหลักการแต่งคำประพันธ์เป็นวิทยาทานแก่ผู้สนใจ และนำผลงานชิ้นต่างๆ มาอธิบายเป็นตัวอย่าง

เพื่อให้เห็นชัดเจนถึงการถ่ายทอด ความรู้ความสามารถด้านวรรณกรรม ขอนำข้อความจาก เว็บไซต์ ผู้จัดการ.คอม ซึ่งเสนอบทความถึงความรู้ความสามารถด้านวรรณกรรมของ นาวาเอก ทองย้อย มาลงไว้ ณ ที่นี้ ดังนี้

นาวาเอกทองย้อย ผู้เรียงร้อยอักษรเป็น“กาพย์เห่เรือฯ”

โดย ASTVผู้จัดการออนไลน์

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ๑๙:๔๖ น.

...วังทิพย์คือห้องหุ่่ง   ม่านงามรุ่งคือเขาเขิน
เรือนหนาวในราวเนิน   มาโลมไล่ต่างรสสุคนธ์
    อย่างพระบาทที่ยาตรา   ยาวรอบห่อฟ้าสากล
พระเสโทที่ถึงทัน   ถ้ำไหลรวมคงท่วมไทย...

นี่คือหนึ่งในบทเห่เรือที่ **นาวาเอกทองย้อย แสงสินชัย** ประทับใจและมักจะเอื้อนเอ่ยให้คนอื่นฟังเสมอ

สำหรับนาวาเอกทองย้อยแล้ว เขาเปรียบเสมือนผู้ทำหน้าที่ปิดทองหลังกาพย์เห่เรือ เพราะมีไม่กี่คนที่จะรู้ว่า นาวาเอกทองย้อย คือผู้ประพันธ์กาพย์เห่เรืออันไพเราะงดงาม ซึ่งเขาได้ฝากฝีมือการประพันธ์กาพย์เห่เรือมาตั้งแต่ กระบวนพยุหยาตรา(ใหญ่)ชลมารค ในการเสด็จพระราชดำเนินถวายผ้าพระกฐิน ณ วัดอรุณราชวราราม ในปี พ.ศ.๒๕๓๙ โดยในครั้งนั้น นาวาเอกทองย้อยได้ประพันธ์บทเห่เรือส่วนหนึ่งขึ้นมาใหม่และนำไปผสมผสานกับบทเห่เรือเก่า เกิดเป็น“กาพย์เห่เรือฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี” ที่ในวันที่ ๑๒ มิ.ย.นี้ กาพย์เห่เรือบทนี้จะฝากความงามของภาษาไว้ให้กับผู้ที่ได้รับฟังประทับใจไปอีกยาวนาน

“ส่วนใจคนที่ชมชบวณเรือจะมุ่งเน้นไปที่หัวใจ ๔ ห้องของชบวณเรือ นั่นก็คือ ความงดงามวิจิตรของเรือแต่ละลำ ความสวยงามของรูปชบวณเรือ ท่วงท่าทำนองของฝีพาย เสียงเห่อันไพเราะเพราะพริ้ง โดยละเอียดที่รับรู้ถึงเนื้อหา และภาษาของกาพย์เห่เรือไป ซึ่งผมถือว่ากาพย์เห่เรือคือหัวใจห้องที่ ๕ ของชบวณเรือพระราชพิธี”

นาวาเอกทองย้อย ที่ปัจจุบันเป็นนายทหารนอกราชการสังกัดกองทัพเรือ พูดถึงความสำคัญของกาพย์เห่เรือ ก่อนที่จะทำความเข้าใจความเป็นมาว่า เหตุไฉนจึงมาจับงานทางด้านนี้ได้

“สมัยเด็กผมคิดว่าถนัด หรือชอบในทางนี้ แต่ว่าการศึกษาศึกษาของตนในสายสามัญมีน้อย เพราะเป็นคนบ้านนอก(ชาวอำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี)ที่รู้เพียงแต่ว่าอ่านออกเขียนได้ก็พอแล้ว ผมจึงเรียนจบแค่ ป.๔ ทั้งๆที่อยากจะเรียนต่อแต่ไม่มีทุน แต่เพราะความที่ชอบอ่านหนังสือ เราจึงอ่านอะไรมหาไม่หมดไม่ว่าจะเป็นหนังสือ หรืออะไรที่เป็นกระดาษมีตัวหนังสือก็อ่านหมด แม้กระดาษห่อปลาทุก็อ่าน และโดยส่วนตัวผมก็ชอบในทางกาพย์กลอน โดยเฉพาะนิราศนรินทร์ที่แต่งเป็นโคลง ๔ สุภาพ อ่านแล้วติดใจ ชอบมากๆ เลยไปหาสมุดเก่าๆ มาเล่มหนึ่ง แล้วก็ลอกด้วยลายมือตั้งแต่คำแรกจนถึงจบจบ เพราะไม่มีเงินจะไปซื้อหนังสือนิราศนรินทร์มาอ่าน ทั้งที่เป็นหนังสือเล่มเล็กๆ ราคาไม่กี่บาทเท่านั้น”

นาวาเอกทองย้อยรำลึกอดีต ก่อนที่จะเล่าต่อว่า หลังจบ ป.๔ ก็ได้ไปวชเป็นสามเณร เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๔ และอุปสมบทเป็นพระภิกษุเมื่อ ก่อนสำเร็จการศึกษาจากสำนักเรียน วัดมหาธาตุ จังหวัดราชบุรี ชั้นเปรียญธรรม ๙ ประโยค ก่อนที่จะเทียบวุฒิเรียนปริญญาตรีและสมัครเข้ารับราชการในกาลต่อมา

ด้วยความที่มีความรักในบทกวีไทยเป็นสายเลือด นาวาเอกทองย้อยได้แต่งอะไรเรื่อยมา พอมี อายุประมาณ ๑๘ ปี ก็ได้ส่งบทกลอนไปยังหนังสือชัชวฤกษ์ เป็นนิตยสารในเครือของสำนักพิมพ์ไทย วัฒนาพานิชย์ โดยมีอาจารย์เปลื้อง ณ นคร เป็นบรรณาธิการ ก็มักได้ลงอยู่บ่อยๆโดยบางกลอนอาจ ได้รับการแก้ไขเล็กน้อย และยังคงได้รับรางวัลชนะเลิศในการประกวดวรรณกรรม วรรณคดี จากมูลนิธิ จอห์น เอฟ. เคนเนดี แห่งประเทศไทย

“หลังจากที่ได้แต่งบทกลอนอยู่เรื่อยมาจนกระทั่งในปี ๒๕๓๘ กองทัพเรือรวมทั้งหน่วยราชการอื่น ๆ เตรียมโครงการที่จะฉลองปีกาญจนาภิเษก ในปี ๒๕๓๙ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๕๐ ปี ได้มีการประกาศให้แต่งกลอนเข้าประกวดว่า “ขอเชิญท่านผู้มีความรู้ความสามารถ แต่งกาพย์ หนึ่งเรื่อง ประกวดเพื่อจารึกไว้ในแผ่นดิน” ใช้คำว่าจารึกไว้ในแผ่นดิน ซึ่งคำนี้กระทบตาดิมากเลย แต่ เนื่องจากผมไม่ค่อยมีเวลา เพราะขณะนั้นกำลังเรียนโรงเรียนนายทหารอาวุโส ที่มีหลักสูตรที่ค่อนข้าง เข้มงวด จึงไม่ได้นี้จะแต่งกลอนส่งประกวดทั้งที่ชอบในเรื่องการแต่งกาพย์กลอนอยู่แล้ว”นาวาเอก ทองย้อยกล่าว

แต่ก็ดูเหมือนว่าฟ้าได้ลิขิตนาวาเอกทองย้อยให้มาเดินในเส้นทางสายนี้ เพราะไม่นานเขาก็ได้รับ คำสั่งจากผู้บังคับบัญชาว่า ให้แต่งกาพย์หนึ่งเรื่องเข้าประกวดที่ถึงแม้ว่าจะไม่ค่อยมีเวลา แต่ในระบบทหาร เมื่อผู้บังคับบัญชาสั่งก็ต้องทำ นาวาเอกทองย้อยเลยต้องใช้เวลาบนรถไฟที่นั่งจากบ้านที่ราชบุรี ไปเรียนที่ ศาลายา เป็นระยะเวลาไป-กลับ ๔ ชั่วโมง แต่งกาพย์หนึ่งเรื่องไปในตัว เขาแต่งอยู่ประมาณ ๒ เดือนจึงเสร็จ และเมื่อส่งเข้าประกวด ผลที่ประกาศออกมาก็คือ นาวาเอกทองย้อยได้รับรางวัลชนะเลิศ

และนั่นก็เป็นจุดเริ่มต้นของการทำหน้าที่ผู้ประพันธ์กาพย์หนึ่งเรื่อง โดยหลังจากนั้นเขาก็ได้รับหน้าที่ เรื่อยมา ซึ่งในกระบวนเรือพระราชพิธีครั้งนี้ก็เช่นกัน โดย“กาพย์หนึ่งเรื่องฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี” ใน ครั้งนี้ อ.ทองย้อยได้แต่งไว้ ๓ บท คือ บทที่ ๑ สรรเสริญพระบารมี ที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการสรรเสริญ พระบารมีพระเจ้าอยู่หัวซึ่งเป็นบทเด่น บทที่ ๒ ชมเรือกระบวน ที่กล่าวถึงความงดงามของขบวนเรือพระ ราชพิธี และบทที่ ๒ ชมเมือง ที่พูดถึงความความงามของบ้านเมืองในยุคนี้และความงามของแม่น้ำ เจ้าพระยา

“วิธีการของผมคือเอากาพย์หนึ่งเรื่องตั้งแต่ปีกาญจนาภิเษกมาคลี่ดู ว่าของเดิมแต่งไว้อย่างไร และ ส่วนที่จะใช้ในปีนี้มีบทไหนที่ยังใช้ได้ อย่างชมเรือนี้ใช้ได้แน่นอน เพราะเป็นเรือชุดเดิม ชมบ้านชมเมืองเรา ก็พูดถึงวัฒนธรรมประเพณี นิสัยใจคอ น้ำใจของคนไทย ก็ยังใช้ได้ ส่วนสรรเสริญพระบารมียังใช้ได้ อยู่เหมือนกัน แต่ต้องพูดถึงทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปีด้วย อันนี้คือถ้าจะว่าเอาแต่เก่าทั้งหมดก็ ไม่ใช่ แต่งใหม่ทั้งหมดก็ไม่ใช่ เพราะว่าเรามีการตัดออก เสริมแต่งเข้าไปใหม่ จนกระทั่งเหมาะสำหรับใช้ งานในปีนี้ ทุกครั้งที่ผมแต่งผลงานเสร็จแล้วผมจะไป“ป่ม”ผลงานอยู่ประมาณ ๑ อาทิตย์ ซึ่งก็คือการ ปล่อยงานทิ้งไว้โดยไม่สนใจเลยเพื่อให้เราลืม ก่อนที่จะลงมือขัดเกลาแก้ไขอีกทีหลังจากนั้น”

“การแต่งกลอนของผมจะมีองค์ประกอบหลักอยู่ ๓ ส่วน คือ ฉันทลักษณ์ หลักภาษา และ จินตนาการ โดยนำเอาฉันทลักษณ์กับหลักภาษามารังสรรค์ขึ้นให้เกิดเป็นจินตนาการอย่างมีอรรถรส ซึ่ง หากแต่งแบบไม่มีจินตนาการ งานมันจะออกมาที่อูๆไม่กินใจ และผมได้นำหลักนี้มาแต่งบทสรรเสริญพระ

บารมี แล้วดูว่าถ้าเราจะสรรเสริญในหลวงของเรา ซึ่งหากผมคัดเอาโครงการในพระราชดำริมาแล้ว จากทำ วาสุกรีไปจนถึงวัดอรุณฯ แล้วแค่โครงการเดียวก็หมดเวลาแล้ว ส่วนอีกร้อยพันโครงการก็ไม่ได้พูดถึง ฉะนั้น ผมจึงไม่สามารถเอารายละเอียดโครงการมาแล้วได้หมด จึงเลือกใช้วิธีการเล่าในเชิงจินตนาการ ผมเลย แต่งว่า “คือแสงทิพย์ที่ส่องไทย คือสายใยแห่งทวยสยาม ยิ่งยาวนานยิ่งแวววาว ยิ่งยาวนานยิ่งร่มเย็น”

“แรงบันดาลใจที่ฝังใจมาตั้งแต่สมัยบวชเป็นพระก็สำคัญ เพราะหลังจากที่สอบเปรียญธรรม ๖ ประโยคได้ ผมต้องเข้าไปรับพระราชทานประกาศนียบัตรพัดยศจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ตอน นั้นพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวประทับอยู่ที่วังไกลกังวล สมัยนั้นคนไปหัวหิน ในความรู้สึกของคนทั่วไป เขาคิดว่าไปเที่ยว ไปสูดโอโซน ไปนั่งกระดิกขาจับเบียร์ริมทะเล สบาย แต่วันที่เราไปรับพระราชทาน ประกาศนียบัตรพัดยศ สองพระหัตถ์ที่ยื่นผ้าไตรส่งพระเคนมาให้เรา ดูที่หลังพระหัตถ์นั้นเห็นเส้นเอ็นขึ้น ชัดเจน ซึ่งเห็นชัดว่าพระองค์ท่านทรงงานหนักมาก ผมจึงอยากขอบอกว่าในหลวงไม่ได้ไปเที่ยวหรอกนะ ท่านไปทำงาน ท่านทำงานมานานหลายสิบปีแล้ว มาจนบัดนี้ ๖๐ ปีที่ท่านครองราชย์ ท่านก็ยังทรงงานหนักเหมือนเดิม และนี่ก็คือแรงบันดาลใจที่ฝังติดตัวมาโดยตลอด”

“การได้แต่งกาพย์เห่เรือในครั้งนี้ มันเป็นเรื่องดีอย่างสูง ซึ่งผมรู้สึกว่ามันอิม เราได้ยืมเขาซ้อม เขาเห่ แล้วก็ผู้ที่มีเกียรติ มียศ มีผู้หลักผู้ใหญ่ไปดู ผมดีใจมาก ส่วนผมจะไปซุ่มเงียบๆ อยู่ที่ไหนสักแห่ง ไม่ ต้องมาสนใจผม ไม่ต้องมาเชิญผมไป ผมชอบอยู่เงียบ ๆ ชอบกินไอเลียงอยู่ที่มุมโต๊ะมืดๆ แล้วก็ดูการร้อง กาพย์เห่เรือที่ผมแต่งถวายแต่ในหลวง เท่านั้นผมมีความสุขแล้ว”

๗. รางวัล และเกียรติคุณที่ได้รับ

- โล่เกียรติยศจากอธิบดีกรมศิลปากร และเงินรางวัล ๑,๐๐๐ บาทในฐานะผู้ชนะเลิศแต่งกาพย์เห่เรือ ใน หัวข้อ สยาม ของคณะเรือเพลงครั้งที่ ๑๐ โดยนายสนธิกาญจน์ กาญจนาศน์ เป็นประธาน พ.ศ.๒๕๑๐
- รางวัลชนะเลิศ ในการประกวดบทประพันธ์ชิงรางวัลทางวรรณคดี ของมูลนิธิ จอห์น เอฟ. เคนเนดี แห่ง ประเทศไทย ประจำปี ๒๕๑๔ บทประพันธ์ชื่อ บรรพชาปวัตน์คำกลอน เงินรางวัล ๓๐,๐๐๐ บาท
- รางวัลชนะเลิศในการประกวดแต่งกาพย์เห่เรือใน โครงการสร้างเรือพระที่นั่งนารายณ์ทรงสุบรรณ รัชกาลที่ ๙ ธนาคารไทยพาณิชย์ เป็นผู้จัด พ.ศ.๒๕๓๕ เงินรางวัล ๕๐,๐๐๐ บาท
- ได้รับรางวัลที่ ๒ ในการแต่งเพลงวันครูเข้าประกวด ซึ่งครูสภาเป็นผู้จัด เมื่อ พ.ศ.๒๕๔๑ ชื่อเพลง เทียนส่องฟ้า (นาวาเอก อนุรักษ์ รัชกุล กองดุริยางค์ทหารเรือ แต่งทำนอง)
- ได้รับการประกาศเกียรติคุณจากอำเภอปากท่อ ให้เป็น บุคคลเกียรติยศ สร้างชื่อเสียงให้อำเภอปากท่อ ใน โอกาสฉลองครบรอบ ๑๐๐ ปี การก่อตั้งอำเภอปากท่อ พ.ศ.๒๕๔๒
- ได้รับพระราชทาน รางวัลเสมาธรรมจักร ในฐานะผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ประเภท ส่งเสริมการศึกษาพระพุทธศาสนา สาขาการแต่งหนังสือทางพระพุทธศาสนา ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๓

- ได้รับโล่เชิดชูเกียรติจากคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็น ศิลปินดีเด่นจังหวัดราชบุรี สาขา
วรรณศิลป์ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๕
- ได้รับการประกาศนามจากคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็น ศิลปินร่วมสมัยดีเด่นจังหวัดราชบุรี
สาขาวรรณศิลป์ ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๘
- ได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ได้รับรางวัล บทความดีเด่นรางวัลพลเรือเอก กวีสิงหะ ประจำปี ๒๕๔๘ ใน
ฐานะผู้เขียนบทความเรื่อง “การบริหารงานด้วยระบบสามัคคีธรรม” ลงพิมพ์ในนิตยสาร นาวิกศาสตร์
ฉบับประจำเดือนเมษายน ๒๕๔๘
- ได้รับโล่ พอดีเด่น ของเทศบาลเมืองราชบุรี ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๘
- ได้รับการประกาศเชิดชูเกียรติเป็น ต้นแบบคนดี ๖๐ ปีในหลวง จังหวัดราชบุรี โดยกระทรวงการพัฒนา
สังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เมื่อ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๙
- ได้รับแต่งตั้งให้เป็น อนุกรรมการกฎหมายเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา ในคณะกรรมการการศาสนา
จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๙
- ได้รับปริญญา ศาสตราจารย์คุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวิชาพุทธศาสนศึกษา จากมหาวิทยาลัยมหามกุฏ
ราชวิทยาลัย เมื่อ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐
- ได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณ ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อกระทรวงวัฒนธรรม ด้านศาสนา เมื่อ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๐
- ได้รับพระราชทาน รางวัลที่ ๓ ในการแข่งขันสื่อสอนพระพุทธศาสนาแก่เด็ก ประจำปีพุทธศักราช
๒๕๕๐ เรื่อง “พระรัตนตรัย”
- ได้รับการประกาศเชิดชูเกียรติเป็น บุคคลดีเด่นเกียรติยศนาวิ ปี ๒๕๕๑ สาขาการพัฒนาศักดิ์ จาก
กองทัพเรือ เมื่อ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑
- ได้รับยกย่องให้เป็น กวีร่วมสมัยดีเด่น ปี ๒๕๕๑ จากมูลนิธิ ๕ ธันวาคมหาราช และสมาคมกวีร่วมสมัย เมื่อ
๕ ธันวาคม ๒๕๕๑
- ได้รับการประกาศเชิดชูเกียรติเป็น ปุชนิยมบุคคลด้านภาษาไทย เนื่องในวันภาษาไทยแห่งชาติ ประจำปี
พุทธศักราช ๒๕๕๒ จากคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ เมื่อ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒
- ได้รับการประกาศเชิดชูเกียรติในฐานะ ผู้มีผลงานดีเด่นในสาขาวิชาภาษาไทย ด้านวรรณกรรม ประจำปี
พุทธศักราช ๒๕๕๓ จากมูลนิธิจันทน์ ทองประเสริฐ เมื่อ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓
- ได้รับรางวัล พุทธคุณูปการ ประเภทกาญจนเกียรติคุณ (ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อพระพุทธศาสนา ด้วยความ
ตั้งใจ ทุ่มเท เสียสละ และอุทิศชีวิต เพื่อส่งเสริมสนับสนุนและปกป้องพระพุทธศาสนา อันสมควรได้รับ
การยกย่อง เชิดชู ประกาศเกียรติคุณ เพื่อเป็นขวัญกำลังใจและเกียรติประวัติสืบไป) จากคณะกรรมการการ
ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๓

- ได้รับพระราชทานโล่เกียรติยศ “ครอบครัวไทยมีสุข สภาสตรีแห่งชาติฯ” ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๕๔ ณ วังสุโขทัย จัดโดย สภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์ เมื่อ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๔
- ได้รับรางวัลผู้ทำคุณประโยชน์ ประเภททำคุณประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติดีเด่น “รางวัลชัชจักร” ครั้งที่ ๑ ปี ๒๕๖๒
- ได้รับรางวัลผู้มีผลงานดีเด่นด้านศิลปะและวัฒนธรรม (สาขาศาสนา) “รางวัลมณีกาญจน์” ครั้งที่ ๒ ปี ๒๕๖๓
- ได้รับ “รางวัลแมวมอง” ของมูลนิธิธรรมาวุธวิวัฒน์ ประจำปี ๒๕๖๓

๘. การทำคุณประโยชน์เพื่อสังคม

กิจกรรมทางสังคม

- เป็นวิทยากร โครงการเรียนรู้ตามรอยพระยุคลบาท ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.)
- เป็นมรรคทายก (คนวัด) ประจำวัดมหาธาตุ ราชบุรี
- เป็นผู้นำผู้รักษาอุโบสถศีลของวัดมหาธาตุ ราชบุรี
- เป็นประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนเทศบาล ๔ (วัดมหาธาตุวรวิหาร) ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๘ ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๒ (๑ สมัย) และเป็นรองประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนเทศบาล ๔ (วัดมหาธาตุ วรวิหาร) ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๒
- จัดรายการวิทยุ “คุยกับคนข้างวัด” ออกอากาศทุกวันอังคารและวันศุกร์ เวลา ๑๕.๓๐ น. ทางสถานีวิทยุเพื่อการศึกษาและพัฒนาอาชีพ วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี
- เป็นกรรมการตัดสินการประกวดสวดมนต์หมู่ทำนองสรภัญญะ ของ โรงเรียน วัด และหน่วยงานต่างๆ
- เป็นวิทยากรและอาจารย์พิเศษ บรรยายเรื่องเกี่ยวกับภาษาและศาสนาตามหน่วยงานต่างๆ

๙. การทำงานปัจจุบัน

ปัจจุบัน นาวาเอก ทองย้อย ยังคงสร้างสรรค์ผลงานอันทรงคุณค่า ให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ที่ขอมา และเป็นกรรมการทางด้านวัฒนธรรม ศาสนา และสังคมท้องถิ่น รวมทั้งรับเป็นวิทยากรถ่ายทอดประสบการณ์การทำงาน การสร้างสรรค์ผลงานด้าน โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน เพื่อให้เกิดการตื่นตัว ในการรักษา และหวงแหนมรดกล้ำค่าทางวรรณกรรมนี้ นอกจากนี้ยังเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามในของไทยเราที่นับวันเจือจางลงให้กลับพลิกฟื้นคืนชีวิตขึ้นมาได้ในระดับที่น่าพอใจ และยังเป็นการช่วยกระตุ้นให้เด็กและเยาวชนไทยรุ่นใหม่หันมาสนใจ ด้านการแต่งบทกวี กันมากขึ้น รวมทั้งก่อให้เกิดความรักและหวงแหน มรดกอันทรงคุณค่านี้ให้คงอยู่สืบไป

ผู้เสนอจึงขอแนะนำเสนอประวัติ และผลงานอันทรงคุณค่าของ นาวาเอก ทองย้อย แสงสินชัย มาเพื่อพิจารณา
ประกาศเกียรติ เชิดชูยกย่องเป็น ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ (ร้อยกรอง กาพย์เห่เรือฯ) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑

๑๐. สื่อผลงานที่นำเสนอ

- แบบเสนอประวัติและผลงาน จัดทำเป็นเอกสาร จำนวน ๑ เล่ม
- วีซีดี ไฟล์แบบเสนอประวัติและผลงาน/ไฟล์พาวเวอร์พอยต์ประวัติ ๑ แผ่น
- ภาพถ่ายประกอบการเสนอผลงาน ตามภาคผนวก